

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10033/2025
11.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Ирене Вуковић, Бранислава Босиљковића и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца адвоката АА из ..., чији је пуномоћник Далибор Митић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Тодоровић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 949/24 од 04.12.2024. године, у седници одржаној 11.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 949/24 од 04.12.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 949/24 од 04.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини Гж 949/24 од 04.12.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Параћину П 3774/21 од 13.05.2024. године, у делу којим је тужени обавезан да тужиоцу по основу накнаде нематеријалне штете на име претрпљених душевних болова због повреде части и угледа исплати 60.000,00 динара, са законском затезном каматом од 13.05.2024. године до исплате, због речи наведених у поднеску од 29.10.2020. године у предмету тог суда П 89/20 (цитираних у ставу првом изреке првостепене пресуде), као и да тужиоцу накнади парничне трошкове од 125.600,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана,

ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом, тужиоцу - адвокату, признато је право и досуђена накнада нематеријалне штете за душевне болове због повреде части и угледа, због изношења нетачних чињеничних тврдњи у поднеску који је тужени предао суду. Оцењено је да су изнете тврдње клеветничке и да су у малој средини у којој странке живе код тужиоца изазвале душевне болове, који оправдавају досуду новчане накнаде. Имајући у виду утврђено чињенично стање и разлоге на којима је заснована правноснажна пресуда, Врховни суд налази да су тврдње туженог у поднеску правилно правно стандардизоване, па пошто тужени уз ревизију не прилаже правноснажне пресуде као доказ различитог поступања судова у битно истоврсним ситуацијама, нити постоје друга правна питања која би оправдавала одлучивање о изјављеној ревизији, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 02.12.2021. године, вредност предмета спора је 100.000,00 динара и поступак је спроведен по правилима о споровима мале вредности.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда у спору мале вредности ревизија није дозвољена, па је одлука у ставу другом изреке донета применом члана 413. тог закона.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**